

трактування значень економічних показників, оскільки основною метою аналізу діяльності підприємств в умовах воєнного стану є забезпечення фінансових можливостей його функціонування та розвитку в непередбачуваних умовах.

Список використаних джерел:

1. Кравченко В. Рік незламності: 25 цифр, що характеризують економічні втрати України за період війни. URL: <https://mind.ua/publications/20253782-rik-nezlamnosti-25-cifr-shcho-harakterizuyut-ekonomichni-vtrati-ukrayini-za-period-vijni>

2. АСС. Ведення бізнесу в воєнній Україні. URL: <https://chamber.ua/ua/news/84-kompaniy-povnistiu-funktsionuiut-pislia-1-5-roku-povnomasshtabnoi-viyuny-rosii-v-ukraini-nove-opytuvannia-amerykanskoj-torhovelnoi-palaty-v-ukraini-ta-citi-ukraina/>

УДОСКОНАЛЕННЯ АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОРПОРАТИВНИХ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

САФРОНОВА Ольга Миколаївна,

канд. наук з держ. упр., доцент,

Національна академія статистики, обліку та аудиту

Одним із пріоритетних напрямів розвитку суб'єктів господарювання державного сектору економіки України є підвищення якості корпоративного управління. Початок проведення корпоративної реформи в державному секторі економіки України пов'язується із прийняттям в 2016 році Закону України №1405 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної та комунальної власності» [1]. Закон, серед іншого, дозволив створювати наглядові ради державних та комунальних підприємств поза процедурою корпоратизації та призначати до таких наглядових рад не лише представників держави, але й незалежних директорів.

Своє продовження корпоративна реформа в державному секторі економіки України отримала у 2017 році. Зокрема, постановами КМУ від 10.03.2017 р. № 142 «Деякі питання управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі» [2] та №143 «Деякі питання управління об'єктами державної власності» [3] були визначені критерії обов'язковості створення наглядових рад державних підприємств, порядок їх діяльності та ліквідації, порядок призначення представників держави та відбору кандидатів у незалежні директора (члени) наглядових рад. Також був встановлений порядок проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій належать державі, вимоги

до незалежного члена наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій належать державі.

Прийняття зазначених документів створило необхідні правові підстави для опрацювання практики корпоративного управління державними компаніями і уточнення перспективних напрямів розвитку корпоративної реформи в державному секторі економіки України. Зокрема, йдеться про удосконалення аналітичного забезпечення діяльності наглядових рад відповідних суб'єктів господарювання.

Першим кроком у цьому напрямі могло б стати доповнення Єдиного реєстру об'єктів державної власності масивами інформації про членів наглядових рад державних компаній, проведення оцінювання результатів виконання їх контрактних зобов'язань, унормування процедури використання цих відомостей при проведенні конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій належать державі. Це сприяло б посиленню відповідальності членів наглядових рад державних компаній за результати діяльності зазначених управлінських структур і дозволяло б уповноваженим органам влади приймати більш зважені кадрові рішення при призначенні претендентів на зазначені посади. Систематичне проведення моніторингу результатів роботи наглядових рад державних компаній також сформує необхідне аналітичне підґрунтя для удосконалення механізмів мотивації членів відповідних управлінських структур (незалежних директорів).

Централізації функції відбору членів наглядових рад (незалежних директорів) у профільному органі управління державними компаніями сприятиме виконанню цього завдання. У цьому ж контексті доцільно розглянути можливість створення дорадчого (координаційного) підрозділу при Кабінеті Міністрів України із функціями погодження, координації, аналітичного супроводу і моніторингу реалізації та оцінювання результативності стратегій розвитку державних компаній, а також консультування представників держави в наглядових радах з питань розробки й контролю реалізації стратегічних документів, ініціювання проєктів і програм розвитку корпоративного управління компаніями та забезпечення прозорості їх діяльності. Це підвищить рівень обґрунтованості управлінських рішень у відношенні оцінки діяльності конкретних державних компаній і збільшить шанси проведення послідовної корпоративної реформи в державному секторі економіки України.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної та комунальної власності: Закон України №1405-VIII від 2.06.2016 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1405-19#Text>

2. Деякі питання управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків

акцій (часток) належать державі: Постанова КМУ від 10.03.2017 р. № 142 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/142-2017-%D0%BF#Text>

3. Деякі питання управління об'єктами державної власності: Постанова КМУ від 10.03.2017 р. № 143 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/143-2017-%D0%BF#Text>

ВИКОРИСТАННЯ БЕНЧМАРКІНГУ ТА АНАЛІЗУ КОНКУРЕНТНОЇ ПЕРЕВАГИ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

СЕРЬОГІНА Дар'я Олександрівна,

канд. екон. наук, доцент,

ОХРИМЕНКО Аліна Сергіївна,

здобувач вищої освіти

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

В сучасному світі бізнесу, де конкуренція зростає щодня, підприємствам доводиться бути більшими, сильнішими і ефективнішими, ніж коли-небудь. Існує безліч інструментів та методів, які допомагають досягнути цих цілей, і одними з найбільш важливих з них є бенчмаркінг та аналіз конкурентної переваги. В цьому дослідженні обговоримо, як використання цих інструментів може допомогти підприємствам покращити свій ресурсний потенціал.

Бенчмаркінг – це процес порівняння діяльності свого підприємства з іншими успішними організаціями з метою ідентифікації найкращих практик і можливостей для покращення. Аналіз конкурентної переваги допомагає визначити, чим саме підприємство відрізняється від конкурентів та як це може бути використано для створення значущих переваг.

Вибір типу бенчмаркінгу (внутрішній або зовнішній) залежить від мети та обсягу дослідження. Зовнішній бенчмаркінг передбачає порівняння з конкурентами або лідерами галузі, тоді як внутрішній бенчмаркінг орієнтований на порівняння внутрішніх процесів та структур.

Внутрішній бенчмаркінг дозволяє використовувати власний досвід та знання для оптимізації ресурсів. Порівнюючи внутрішні процеси, підприємство може знайти можливості для покращення та оптимізації внутрішніх структур.

Зовнішній бенчмаркінг допомагає відстежувати дії конкурентів та визначати їхні сильні та слабкі сторони. Ця інформація може бути використана для підвищення власної конкурентоспроможності та адаптації стратегії.

Аналіз конкурентної переваги допомагає визначити, чим саме підприємство є унікальним та як це може бути використано для залучення клієнтів та ринкового успіху. Порівнюючи свої переваги з конкурентами, підприємство може сформулювати свою унікальну позицію на ринку.